

Dankwoord opening expositie Van Armando tot Zadkine op 20 september 2020

Lieve mensen,

Tja, daar sta je dan, voor de laatste keer, van zulke mooie woorden word ik wel een beetje verlegen...en dat ben ik niet zo snel.

Katjuscha, dankjewel, ook voor je mooie inleiding op de catalogus en je warme woorden in het filmpje dat de tentoonstelling begeleidt en dat gemaakt is door onze vrienden Tim Dekkers en Marc van de Broek. Ze zijn er vandaag ook, dankjewel jongens!

En dankjewel Willy, ik heb 4 jaar fijn samengewerkt met het bestuur waarvan eerst ger Schinck, ook hier aanwezig, en daarna jij de voorzitter was, ik heb fijn met jullie en met Hans en Thieu samengewerkt. Met het nieuwe bestuur heb ik veel minder contact gehad, dat ligt niet aan onze onderlinge verstandhouding maar aan het simpele feit dat Katjuscha er nu sinds een jaar is als directeur en het is logisch en terecht dat het bestuur nu zaken doet met haar. Oud bestuur en Nieuw bestuur en Nieuwe directeur, dank voor de ruimte en het vertrouwen dat ik van jullie heb gekregen om de tentoonstellingen te maken die ik graag wilde maken. In de artikelen die in de afgelopen week verschenen zijn in de AC, WvD en vooral ED wordt enorm benadrukt dat het zo mooi is, dat ik dit allemaal gratis en voor niks heb gedaan heb, maar laten we niet vergeten dat ik er heel veel voor heb teruggekregen. Het was een win-win situatie: de Wiegier had een gratis conservator, en ik had ik een professioneel podium waarop ik mijn passie kon uitoefenen en kon ontwikkelen. Ik heb daar enorm van genoten.

Voor de laatste keer mag ik jullie vandaag toespreken. 15 keer heb ik dat in de afgelopen 5 jaar mogen doen, drie keer per jaar en alle keren was dat een feest, zeker als dit zoals vandaag in de tuin kan met zo'n prachtig weer. Ongeveer 50 tentoonstellingen heb ik mogen inleiden en toelichten, want elke opening hadden we drie nieuwe tentoonstellingen en soms zelfs vier zoals bij '75 jaar bevrijding' of bij een extra expo van fotografieclub Optika. Veel van die exposities heb ik zelf samengesteld, maar natuurlijk lang niet allemaal en ik heb ze al helemaal niet alleen ingericht. Altijd samen met de museumwerkgroep, met wie ik 5 jaar lang met zoveel plezier heb samengewerkt.

Ik kijk terug op prachtige tentoonstellingen, op begane grond 5 jaar lang 'De wereld van Hendrik Wiegiersma', een concept dat ik 5 jaar geleden heb bedacht en dat 5 jaar met succes steeds verschillend is ingevuld, vandaag voor de laatste keer, nu met werken uit onze eigen collectie, maar binnen hetzelfde concept. Katjuscha zal het straks weer anders gaan doen, en dat is ook goed, maar één ding blijft hetzelfde, ook zij zal HW in de schijnwerpers blijven zetten. Van de tentoonstellingen op de bovenverdieping bewaar ik de mooiste herinneringen aan de Zadkine tentoonstelling. Op die expo ben ik ook het meest trots, want elke tentoonstellingsmaker in de wereld zal zeggen dat het onmogelijk is om een Zadkine expositie te maken met een budget van 3000-4000 euro. En toch is dat gelukt. Vooral dankzij de hulp van Tjerk Wiegiersma, dat moet ik er natuurlijk wel bijzeggen. En dat lukte ook voor hetzelfde budget met de tentoonstelling over Jozef Cantré, mede dankzij de hulp van mijn Vlaamse vriend Peter Pauwels. Trots ben ik ook op de tentoonstellingen over Joep Nicolas (De Judaskus) en over Charles Eyck, waarbij ik over veel bruiklenen uit Limburgse collecties

kon beschikken en die ook veel Limburgse bezoekers opleverden. Charles Eyck werd zelf by far de best bezochte tentoonstelling in de afgelopen vijf jaar. Dat die expo's allemaal gelukt zijn voor zo weinig geld, is niet dankzij collega musea in het land, maar dankzij particuliere bruikleengevers. Mensen zoals Tjerk en Alja Wiegersma, Ton en Anne-Mieke Nelissen en nog vele andere die niet, zoals de grote musea, dure eisen stellen aan professionele transporten met klimaatkisten en rapporteurs, maar gewoon een bronzen beeld van Zadkine of een grote gouache meegeven die Leonie en ik zorgvuldig op de achterbank van onze auto naar De Wieger brachten. Alleen dankzij die particuliere bruikleengevers heb ik deze tentoonstellingen voor zo weinig geld kunnen maken en daar ben ik ze dankbaar voor.

Ook de lokale en regionale pers wil ik bedanken, ik heb 4 van de 5 jaar gewerkt met een pr-budget van 0 euro en toch had ik elke tentoonstelling minsten 3 grote artikelen in de pers, het WvD heeft elke weer voor een grote, prachtig opgemaakte pagina gezorgd en deze week zelfs twee grote pagina's. Nelly bedankt voor jouw inspanningen hiervoor. Ook Daphne Broers van het ED hoefde ik maar te mailen en zij was er, elke keer weer een mooi groot artikel in het ED, en hetzelfde geldt voor Irma van Bommel van het tijdschrift BC.

Nu heb ik al een heleboel mensen bedankt, maar de belangrijkste moeten nog komen en dat zijn in de eerste plaats de leden van de museumwerkgroep: Inge, Marjolein, Ans en Eva. En in de eerste drie jaren ook Mieke en Han. En natuurlijk ook Leonie die de MWG altijd komt versterken bij de inrichting en zonder wiens steun en adviezen ik dit nooit allemaal had kunnen doen. Zonder jullie had ik dit nooit allemaal voor elkaar kunnen krijgen. Het zijn bijna allemaal vrouwen, maar we kunnen niet zonder de mannen, zeker niet bij de inrichting, waar ze alle ophangproblemen samen oplossen: in de eerste jaren Cor, Harrie en Lambert en daarna Jan, Jetze, Frans en Joland. Maar achter de schermen zijn er nog veel meer vrijwilligers die ons helpen: Peter voor het transport, Rieny en Jolanda voor de administratieve ondersteuning, Ton en Julia voor de fotografie, - ook voor de catalogus hebben ze veel van de foto's gemaakt - Wendy en Henny voor de PR, Gemma voor de educatie, alle gastvrouwen, de podiumgroep en de tuingroep mag ik zeker niet vergeten, zoveel hulp en steun van al die vrijwilligers, die De Wieger maken tot de prachtige culturele ontmoetingsplaats, die het nu is. Allemaal dankjewel!

Tot slot mag ik het eerste exemplaar van de catalogus van onze tentoonstelling uitdelen. Leonie en ik hebben hem samen gemaakt, ik heb de tekst geschreven en Leonie heeft de vormgeving gedaan. De opbrengst is zoals altijd voor de Wieger, dus ik hoop van harte dat jullie hem vanmiddag gaan kopen. Onze hele ziel en zaligheid zit er in.

Het eerste exemplaar mag ik vandaag uitreiken aan wethouder Marinus Biemans en dat doe ik graag. [...] Marinus, alle wethouders van cultuur in de gemeentes in Nederland komen wel eens in het lokale museum om er hun gezicht te laten zien of om een expositie te openen. Maar ik ken geen enkele wethouder die er bijna altijd is, ook als hij niets hoeft te openen of te zeggen, maar gewoon omdat hij een warm hart heeft voor cultuur en interesse voor de kunsten. Jij was er bijna elke keer en daar ben ik je dankbaar voor. Je hebt je in de gemeenteraad hard gemaakt voor herstel van het oude subsidiebedrag zodat De Wieger weer betaald personeel kon aantrekken en ik hoop van harte dat je er de komende maanden in slaagt om die nu nog incidentele subsidie structureel te maken.